

[Christmas Møller.]

Flygtningene har haft saa store Udgifter og Byrder, at det kan komme til at spille en Rolle over for den Byrde, man her mente vi skulde paatage os, og Stillingen er jo i Dag den, at Flygtningebyrden er blevet større og vel ogsaa længere varende, end man kunde regne med for et Aar siden. Men jeg vil alligevel stort set sige, at jeg med stor Beklagelse har hørt det ærede Medlems Udtalelse, fordi jeg gerne vilde have, at man skulde forstaa, at den Betragtning, der laa til Grund for, at man skulde sende en Afdeling dansk Militær til Tyskland, var en Betragtning om international Solidaritet, det var en Betragtning om at aflaste den Ungdom fra de krigsførende Lande, i dette Tilfælde England, som i saa høj Grad havde baaret meget, meget større Byrder, end vi havde baaret herhjemme. Og jeg vil gerne have, at det Synspunkt dog ogsaa kommer frem, at vi fra Danmarks Side ikke kan stille os paa det Standpunkt, at vi kun vil have internationalt Samarbejde, naar der kan være en Fordel ved det eller ingen Byrde, men at vi ikke skal participere i de fælles Byrder paa et Omraade som dette.

Jeg har da her prøvet paa at give Udtryk for, hvorledes Det konservative Folkeparti agter at stille sig under de kommende Forhandlinger. Vi vil i Overensstemmelse med, hvad vi allerede sagde i November i Fjor, arbejde sammen med den nuværende Regering og støtte og hjælpe den i dens vanskelige Arbejde, det bedste vi kan.

Lad mig endelig til allersidst nævne, at det sikkert er med stor Sorg, mange har set, hvorledes det er gaaet med den Samarbejdets og Sammenholdets Aand, som allerede groede frem herhjemme i Sommeren 1940, som voksede sig stærkere og stærkere, alt som Maanederne og Aarene gik, for at kulminere, da det danske Folk faktisk erklærede Tyskland Krig den 29. August 1943. Vi er kommet meget langt fra hverandre siden da, og det mangler ofte, synes jeg, paa Forstaaelse og ogsaa paa Tilgivelse. Jeg opfordrede uden Held for nylig de to Parter, om jeg saa maa sige, til at komme sammen og drøfte Forholdene og virkelig søge at forstaa hinanden. Jeg har opfordret Regeringen til at søge en Forhandling mellem alle Partier, om vi ikke hurtigt kunde komme igennem den Udrensning og det Opgør, som staaar tilbage, og jeg vil gerne her spørge den højtærede Finansminister, hvorledes det gaar med Overvejelserne om det Ankenavn angaaende Tjenestemandsdomme, som vi talte om, og som jeg forstod, at vi egentlig fra alle Sider saa med Velvilje paa i Slutningen af

sidste Rigsdagssamling. Jeg har ikke fremsat disse Opfordringer, fordi jeg i Dag anderledes end for 2 Aar siden vurderer den danske Hjemmefronts, de danske Frihedskæmperes og Sabotørers enorme Betydning for, at det trods alt er gaaet vort Fædreland saa lykkeligt, som det er. Men jeg har gjort det, fordi det er min faste Overbevisning, at det, Danmark i Dag og i den nærmeste Fremtid har Brug for, ikke er en fortsat Fortabelse i Opgør og næsten Lyst til at finde saa mange Syndere som muligt, men det er at arbejde for at forstaa hinanden, for at forstaa, at det var meget lettere for den, som ikke havde noget Ansvar, heller ikke at gøre nogen Fejl, og fordi jeg tror, at det, vi skal over til, er et stærkt og tillidsfuldt Arbejde mellem alle opbyggende Kræfter i vort Folk.

Aksel Larsen: Halvandet Aar efter Danmarks Befrielse og et Aar efter den nu siddende Regerings Tiltræden befinder dansk Politik og den økonomiske Udvikling i Landet sig over for et Enten—Eller. De Opgaver, der stod for det danske Folk umiddelbart efter Befrielsen, var at faa foretaget den fornødne Udrensning i den offentlige Administration herhjemme, den fornødne Afstraffelse, eventuelt Uskadeliggørelse af de forhenværende Landsmænd, der var faldet deres Fædreland i Ryggen og gaaet i de fremmedes Tjeneste, at faa undersøgt Begivenhederne før og under Besættelsen for at kunne drage den fornødne Lære af dem, at skaffe Danmark størst mulig Sikkerhed udadtil, samtidig med at Danmark deltog i det almindelige internationale Arbejde til Fredens Betryggelse, og indadtil at faa taget fat paa Genopbygningen af dette Land og faa skabt de bedst mulige sociale Tilstande i Landet og faa ført den politiske Udvikling frem i demokratisk Retning. Begyndelsen til dette Arbejde blev gjort, Grundlaget blev lagt ved Samlingsregeringens Virksomhed i Fjor Sommer, og det Maal, man maatte stille sig, da Folketingsvalget i Fjor Efteraar stod for Døren, og det Maal, vi stillede os, var, at man efter Valget maatte se at faa en Regering, som vilde stille sig paa samme programmæssige Grundlag som Samlingsregeringen og videreføre dens Arbejde. Vi fik ikke en saadan Regering. Ved en Skæbnens, eller maaske rettere sagt Socialdemokratiets totale politiske Misforstaaelse, fik vi en Mindretalsregering under den nuværende Statsministers Ledelse, og siden den Tid er der nu gaaet et Aar, tilstrækkelig lang Tid til, at vi kan bedømme ikke blot Regeringen og dens Hensigt og dens Politik,